

Поняття та ознаки доказування в адміністративному судочинстві

Незважаючи на значний розвиток адміністративного судочинства, питання доказування залишаються найбільш дискусійними. Неоднозначне тлумачення окремих положень законодавства, а також відсутність єдиної судової практики ускладнюють процес доказування і можуть призводити до прийняття необґрунтованих судових рішень. Саме тому розкриття поняття та ознак доказування в адміністративному судочинстві є необхідним у теперішній час.

Для того, щоб уникнути недостовірного тлумачення норм і забезпечити єдність у цьому, необхідно чітко визначити, що ж саме слід розуміти під поняттям "доказування" в адміністративному процесі.

Доказування - це комплекс процесуальних дій, спрямованих на збирання, аналіз та оцінку інформації, необхідної для встановлення істини у справі. З цього поняття можемо виокремити термін "докази", на якому і ґрунтується доказування. Докази – це і є та інформація, яка збирається, досліджується та аналізується у ході справ [1, с. 104].

Для того, щоб певна інформація набувала необхідного статусу доказів, потрібна відповідність її до певних умов. За відповідності цим критеріям збірка відомостей стає не просто набором тексту чи речей, це стає основним елементом процесу - доказом.

Якість процесуального доказу визначається його належністю до закріплених норм. За усталеною традицією процесу ключовими ознаками вважаються:

1. Належність, тобто доказ вважається належним, якщо він безпосередньо стосується обставин справи, які підлягають доказуванню;
2. Допустимість, доказ вважається допустимим, якщо він отриманий з дотриманням вимог процесуального закону;
3. Достовірність, доказ вважається достовірним, якщо він відповідає дійсним обставинам справи;
4. Достатність (для сукупності зібраних доказів), докази вважаються достатніми, якщо в їх сукупності вони дають змогу зробити обґрунтований висновок про наявність або відсутність обставин, що підлягають доказуванню [2].

Загалом, якісний процесуальний доказ, який слугує опорною складовою доказування, є запорукою справедливого судового рішення. Дотримання вимог щодо належності, допустимості, достовірності та достатності доказів забезпечує об'єктивність судового розгляду і захищає права та законні інтереси учасників доказування.

Література

1. Ківалов С.В., Осадчий А.Ю., Закаленко О.В. Адміністративний процес (Загальна частина) : навч. посібник (для здобувачів вищої освіти денної форми навчання). Одеса, 2019. 224 с.

2. Юридична література - коментарі до законів і навчальні посібники по праву | ЮрКнига. URL: <https://jurkniga.ua/contents/dokazi-i-dokazuvannya-v-administrativnomu-sudochinstvi-osnovni-ponyattya-institutu-dokaziv-vidi-dokaziv-v-administrativnomu-sudochinstvi-osoblivosti-zasobiv-dokazuvannya-porivnyannya-z-inshimi-vidami-sudochinstva-aktualna-sudova-praktika.pdf> (дата звернення: 13.10.2024).

Юридичний факультет Національного університету
біоресурсів і природокористування України
Інститут права Львівського державного університету
внутрішніх справ
Юридичний факультет Запорізького національного
університету
Юридичний факультет Сумського Національного
аграрного університету
Студентський науковий гурток «Клуб юних теоретиків»

ЗБІРНИК НАУКОВИХ ПРАЦЬ

учасників

ХVІІІ ВСЕУКРАЇНСЬКОЇ НАУКОВО- ПРАКТИЧНОЇ ОНЛАЙН-КОНФЕРЕНЦІЇ «ПРОБЛЕМИ ЮРИДИЧНОЇ НАУКИ ОЧИМА МОЛОДИХ НАУКОВЦІВ»

17 жовтня 2024 р.

м. Київ

УДК: 340:167.1:378.2

**Матеріали XVIII Всеукраїнської науково-практичної онлайн-конференції
«Проблеми юридичної науки очима молодих науковців»**

П.78

**Проблеми юридичної науки очима молодих науковців : зб. наук. пр. XVIII Всеукр.
наук.-практ. онлайн-конф. (м. Київ, 17 жовтня 2024 р.) / Укладачка: Віра Качур. К.,
2024. 420 с.**

У збірнику подані наукові здобутки учасників, що присвячені
проблемам юридичної науки.

Усі матеріали подаються в авторській редакції.

**За зміст наукових матеріалів відповідальність несуть їх автори та
наукові керівники**